

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Částka 55.

Vydána dne 25. května 1940.

Cena: K 1.—.

Obsah: (167.—169.) 167. Nařízení, kterým se mění a doplňuje zákon o pojištění u báňských bratrských pokladen. — **168.** Vyhláška, kterou se vydávají bližší ustanovení o pověřování organisací zřízených podle živnostenského řádu a jej doplňujících předpisů předběžným obstaráváním funkcí odborného a územního členění organisace obchodu. — **169.** Nařízení o povinných výtiscích pro knihovnu »Deutsche Bücherei« a pro úřady.

167.

Vládní nařízení

ze dne 29. února 1940,

kterým se mění a doplňuje zákon o pojištění u báňských bratrských pokladen.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

Zákon ze dne 11. července 1922, č. 242 Sb., o pojištění u báňských bratrských pokladen, ve znění zákona ze dne 3. července 1936, č. 200 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Za § 4 se vsunuje jako § 4 a) toto ustanovení:

§ 4a).

Pro pojištěnce, jejichž pracovní výdělek převyšuje denně K 37'50 a nepřesahuje K 40'50, zavádí se třída XIV. s průměrným pracovním výdělkem K 39'— denně a s denním nemocenským K 26'—; pro pojištěnce, jejichž pracovní výdělek převyšuje denně K 40'50, zavádí se třída XV. s průměrným pracovním výdělkem K 42'— denně a s denním nemocenským K 28'—.

2. § 5 doplňuje se odstavcem 3 tohoto znění:

(3) Podmínky a rozsah nemocenského pojištění provisionistů a jejich rodinných příslušníků, kteří nebydlí v obvodu revírní bratrské pokladny příslušné v den příznání provise,

určuje ministerstvo veřejných prací na návrh Ústřední bratrské pokladny.

3. § 13, odst. 2 zní:

(2) Základní částka činí pro provise napadlé před 1. červencem 1936 K 400'— ročně, po 30. červnu 1936 K 550'— ročně. Částka zvyšovací činí za každý příspěvkový měsíc K 8'—.

4. § 13a) zní:

(1) Invalidní (starobní) provise se zvyšuje za každé dítě, které by v případě úmrtí provisionisty mělo nárok na provisi sirotčí [§ 14 a)], pokud provisionista o ně pečuje, o vychovavací příplatek, který za každé dítě činí osminu provise vyměřené podle § 13, odst. 1 a 2.

(2) Vychovavací příplatek činí však nejméně ročně K 480'— za první dítě a K 360'— za každé další dítě.

(3) Nároku na vychovavací příplatek není, požívá-li dítě, za něž se o tento příplatek žádá, důchodu sirotčího podle tohoto zákona anebo jiného zákona sociálně-pojišťovacího.

5. § 14, odst. 2 zní:

(2) Vdovská provise činí polovinu invalidní provise, vypočtené podle § 13, odst. 1 a 2 na základě příspěvkové doby manžela, započitatelné v den jeho úmrtí. Nepožívá-li vdova jiného důchodu podle tohoto zákona nebo podle jiného zákona sociálně-pojišťovacího anebo z jiných prostředků veřejných, činí vdovská provise nejméně K 870'— ročně, nečítajíc v to příspěvek podle § 18a).

6. § 14a), odst. 5 zní:

(5) Sirotčí provise činí pro jednostranně osiřelé dítě jednu čtvrtinu a pro oboustranně osiřelé dítě jednu polovinu invalidní provise, vypočtené podle § 13, odst. 1 a 2. Nepoživá-li sirotek sirotčího důchodu podle jiného zákona sociálně-pojišťovacího anebo z jiných prostředků veřejných, činí sirotčí provise pro jednostranně osiřelé dítě nejméně K 420.— ročně, pro oboustranně osiřelé dítě nejméně K 870.— ročně, nečítajíc v to příspěvek podle § 18a).

7. § 15, odst. 3 zní:

(3) Provise invalidní a vdovská a státní příspěvek se nekrátí, nepřevyšuje-li úrazový důchod K 1.200.— ročně. Provise invalidní a vdovská a státní příspěvek snižují se nejvýše o částku, o kterou důchod úrazový převyšuje K 1.200.— ročně.

8. § 16a), odst. 2 zní:

(2) Výbavné určí se podle mzdové třídy, v níž byla pojištěnka v nemocenském pojištění zařaděna v době uzavření sňatku nebo naposled před touto dobou, a činí:

v třídách I. až IV. s denním pracovním výdělkem do K 10.50 částku K 400.—,

v třídě V. s denním pracovním výdělkem nad K 10.50 do K 13.50 částku K 450.—,

v třídě VI. až VIII. s denním pracovním výdělkem nad K 13.50 do K 22.50 částku K 500.—,

v třídě IX. a X. s denním pracovním výdělkem nad K 22.50 do K 28.50 částku K 550.—,

v třídě XI. a XII. s denním pracovním výdělkem nad K 28.50 do K 34.50 částku K 600.—,

v třídě XIII. a XIV. s denním pracovním výdělkem nad K 34.50 do K 40.50 částku K 650.—,

v třídě XV. a vyšší s denním pracovním výdělkem nad K 40.50 částku K 700.—.

9. § 17a), odst. 1, 2 a 3 zní:

(1) Zemře-li pojištěnec dříve, nežli uplynula čekací doba (§ 18), mají jeho pozůstalí nárok na odbytné, které určí se podle mzdové třídy, v níž byl člen zařaděn v nemocenském pojištění v době úmrtí, a činí:

v třídách I. až IV. s denním pracovním výdělkem do K 10.50 částku K 550.—,

v třídě V. s denním pracovním výdělkem nad K 10.50 do K 13.50 částku K 600.—,

v třídě VI. až VIII. s denním pracovním výdělkem nad K 13.50 do K 22.50 částku K 650.—,

v třídě IX. a X. s denním pracovním výdělkem nad K 22.50 do K 28.50 částku K 700.—,

v třídě XI. a XII. s denním pracovním výdělkem nad K 28.50 do K 34.50 částku K 750.—,

v třídě XIII. a XIV. s denním pracovním výdělkem nad K 34.50 do K 40.50 částku K 800.—,

v třídě XV. a vyšší s denním pracovním výdělkem nad K 40.50 částku K 850.—.

(2) Zemře-li pojištěnec po uplynutí čekací doby, nebo zemře-li provisionista požívající invalidní nebo starobní provise a není-li nárok na vdovskou provisi, mají pozůstalí nárok na odbytné ve výši roční invalidní (starobní) provise zemřelého, vypočtené podle § 13, odst. 1 a 2 na základě příspěvkové doby započitatelné v den jeho úmrtí.

(3) Pozůstalými podle předchozích odstavců rozumějí se vdova, nejsou-li zde okolnosti uvedené v § 14, odst. 3, písm. a) a c), děti [§ 14a)] do sedmnácti let, rodiče, jakož i děd a bába zemřelého. Při tom má vdova přednost před dětmi, pokud o ně pečuje, děti před rodiči a tito před dědem a bábou. Rodiče, jakož i děd a bába mají nárok jen tehdy, byli-li na pojištěnce výživou převážně odkázáni. Dětem starším sedmnácti let a sourozencům může v ohleduhodných případech býti přiznáno odbytné, byli-li výživou převážně odkázáni na pojištěnce.

10. § 18a), odst. 1 a 2 zní:

(1) K zákonné provisi poskytuje se státní příspěvek, který činí ročně:

u provise invalidní (starobní) K 660.—,

u provise vdovské K 330.—,

u provise jednostranně osiřelého dítěte K 180.—,

u provise oboustranně osiřelého dítěte K 330.—.

(2) Státní příspěvek se neposkytuje provisionistovi, u něhož základ pro vyměření daně důchodové na běžný berní rok, nečítajíc v to důchody podle zákonů sociálně-pojišťovacích, přesahuje částku prostou daně důchodové.

11. Za § 21 vsunuje se jako § 21a) toto ustanovení:

§ 21a).

Má-li pojištěnec z důvodu tělesného poškození, nebo jeho pozůstalí z důvodu jeho úmrtí nebo z důvodu vlastního tělesného poškození zákonný nárok na náhradu škody proti osobě třetí, přísluší též Ústřední bratrské pokladně a revírním bratrským pokladnám proti této osobě nárok na náhradu dávek, které jsou povinny z téhož důvodu poskytnouti, a to až do výše náhradního nároku pojištěnce nebo jeho pozůstalých.

12. § 23b), odst. 1 a 4 zní:

(1) Pojištěnec, který získal čekací dobu (§ 18), má právo dobrovolně pokračovati v pojištění placením měsíčního pojistného K 40.50 a měsíčního sanačního příspěvku K 9.— na místě sanačního příspěvku členského [§ 82b)].

(4) Zvyšovací částky činí K 6.— za každý příspěvkový měsíc získaný dobrovolným pokračováním v pojištění.

13. § 24, odst. 2 zní:

(2) Za dobu dovolené, za niž členu náleží odměna v penězích podle zákona nebo podle smlouvy, jest platiti příspěvky. Za nemocného členu neschopného výdělků jsou splatné příspěvky provisičního pojištění jen do konce kalendářního měsíce, ve kterém se stal neschopným výdělků.

14. § 82 zní:

Pojistné činí za každého členu K 81.— za příspěvkový měsíc. Přechodná podnikatelská přírážka k pojistnému činí za každého členu K 21.— měsíčně.

15. § 82d), odst. 3 zní:

(3) Sanační dávka činí bez ohledu na původ uhlí za každý metrický cent hnědého uhlí a hnědouhelných briket 25 h, kamenného uhlí, kamenouhelných briket a bulet 35 h, koksu použitého na výrobu surového železa ve vysokých pecích v tuzemsku 25 h a za každý metrický cent koksu ostatního 40 h. Sanační dávce v této výši podléhají dodávky paliv po 25. květnu 1940, i když uzávěrky na ně byly sjednány před 25. květnem 1940.

16. § 82e), odst. 1 zní:

(1) Protektorát Čechy a Morava poskytuje ročně nejdéle do 30. června 1946 na úhradu

státního příspěvku k provisiím podle § 18a) a na sanaci pojištění u báňských bratrských pokladen částku, kterou stanoví ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvem financí na podkladě návrhů Ústřední bratrské pokladny. Příspěvek jest odváděti Ústřední bratrské pokladně ve stejných měsíčních částkách předem splatných.

17. Za § 91 se vsunuje jako § 91a) toto ustanovení:

§ 91a).

Veřejné zdravotní ústavy (i kliniky) jsou povinny na požádání bratrských pokladen, jakož i v řízení před rozhodčími soudy prováděti příslušné vyšetření zdravotního stavu osob uplatňujících nárok na dávky podle tohoto zákona, podávati o tom dobrá zdaní a vydávati opisy chorobopisů (zprávy o průběhu nemoci), potřebné k zjišťování nároků na dávky podle tohoto zákona. Náhrady za tyto úkony určí ministr sociální a zdravotní správy v dohodě s ministrem veřejných prací.

Čl. II.

Zákon č. 200/1936 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. Čl. II, § 1, odst. 2 zní:

(2) Příspěvková doba získaná u Ústřední bratrské pokladny placením příspěvků v době do 30. září 1924 se počítá podle třídy Aa, v době od 1. října 1924 do 30. června 1936 podle třídy C, v době od 1. července 1936 do 29. února 1940 podle třídy D a v době od 1. března 1940 podle třídy F.

2. V čl. III se za § 5 vsunuje jako § 6 toto ustanovení:

§ 6.

Pro vyměření zajišťovacího pojistného, jakož i pro stanovení výše dávek a příslušných podmínek zůstávají i nadále v platnosti předpisy zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, ve znění zákona ze dne 8. listopadu 1928, č. 184 Sb., a vládních nařízení ze dne 15. června 1934, č. 112 Sb., a ze dne 13. července 1934, č. 143 Sb.

3. Čl. IV, § 1 zní:

Na provise napadlé před 1. červencem 1936 se vztahují ustanovení čl. I, avšak ustanovení § 14, odst. 1, bod 2, druhá věta zák. č. 242/1922 Sb. zůstává v platnosti pro osoby, které na základě tohoto ustanovení dne 30. června 1936 požívaly provise.

4. čl. IV, § 2, odst. 4 se ruší.

5. čl. V, § 2, odst. 2 zní:

(2) Tito členové zařazují se do tříd invalidního pojištění podle mzdových tříd, v nichž jsou zařadeni v nemocenském pojištění, a to:

v třídách I. až IV. s denním pracovním výdělkem do K 10'50 do třídy Aa,

v třídě V. s denním pracovním výdělkem nad K 10'50 do 13'50 do třídy Ab,

v třídě VI. až VIII. s denním pracovním výdělkem nad K 13'50 do 22'50 do třídy B,

v třídě IX. a X. s denním pracovním výdělkem nad K 22'50 do K 28'50 do třídy C,

v třídě XI. a XII. s denním pracovním výdělkem nad K 28'50 do K 34'50 do třídy D,

v třídě XIII. a XIV. s denním pracovním výdělkem nad K 34'50 do K 40'50 do třídy E,

v třídě XV. s denním pracovním výdělkem nad K 40'50 do třídy F.

6. čl. V, § 3, odst. 3 zní:

(3) Vyrovnávací příspěvek podnikatelů činí za každý příspěvkový den rozdíl mezi částkou K 2'05 a částí pojistného připadající podle odstavce 2 na podnikatele.

Čl. III.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti — s výjimkou uvedenou v § 2 — dnem 1. března 1940.

(2) Nastal-li pojistný případ před 1. březnem 1940 a dosud nebyla provise vyměřena, přiznává se zvýšená provise až od důchodové splátky splatné v březnu 1940. Osobám, které již v únoru 1940 poživaly provise a kterým i v březnu 1940 poskytne Ústřední bratrská pokladna provisi splatnou v tomto měsíci, je na místě zvýšení z tohoto nařízení plynoucího za měsíc březen, duben a květen 1940 vyplatiti náhradu, která se rovná provisi za měsíc únor 1940.

(3) Provise dosud vyplácené budou přepočteny podle tohoto nařízení. Proti tomuto přepočtení není opravného prostředku.

§ 2.

Ustanovení § 82d), odst. 3 nabývá účinnosti dnem vyhlášení tohoto nařízení, ustanovení § 82e), odst. 1 nabývá účinnosti od 1. listopadu 1938.

§ 3.

Toto nařízení provede ministr veřejných

prací a ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.

168.

Vyhláška ministra průmyslu, obchodu a živností

ze dne 18. května 1940,

kterou se vydávají bližší ustanovení o pověřování organisací zřízených podle živnostenského řádu a jej doplňujících předpisů předběžným obstaráváním funkcí odborného a územního členění organisace obchodu.

Podle § 1 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 168 Sb., o organické výstavbě hospodářství, a podle § 5 nařízení ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 27. ledna 1940, č. 37 Sb., kterým se vydávají prováděcí předpisy k vládnímu nařízení č. 168/1939 Sb., ustanovují:

§ 1.

Předseda Ústředního svazu obchodu pro Čechy a Moravu („Ústředního svazu“) může pověřiti:

1. Gremium pražského obchodnictva, Praha II., Lützowova 36, předběžným obstaráváním funkcí odborné skupiny potravin a požívatin hospodářské skupiny maloobchodu;

2. Gremium maloobchodníků v Praze II., Havlíčkova ul. 3, předběžným obstaráváním funkcí odborné skupiny tabáku hospodářské skupiny maloobchodu;

3. Zemskou jednotu odborných gremií a společenstev obchodníků a komisariátů s dřívím a majitelů pil pro zemi Českou s příčleněnými moravskými gremii, Praha II., Nekažanka 6,

předběžným obstaráváním funkcí odborné skupiny obchodu s dřívím hospodářské skupiny velkoobchodu a zahraničního obchodu;